

Cartes

Una reforma
que ens porta
a la recessió

Jordi Vidal Bernades. Palafrugell.

La reforma laboral destruirà llocs de treball i segurament serà precari el treball que sobrevisqui. A més, accentuarà la recessió econòmica. Això últim no sols serà una conseqüència indirecta de la reforma laboral, que en empobrir els treballadors -tant si són en actiu com si són a l'atur- provocarà una reducció de la demanda i, per tant, de l'activitat econòmica; sinó també una conseqüència directa de les mesures contingudes en la reforma laboral tan absurdes com que si una empresa té tres trimestres seguits de reducció de beneficis o vendes, tindrà les portes obertes per a l'acomiadament, la reducció de salaris i l'increment de la jornada laboral. Quina empresa podrà resistir-se a aquest al·licient per reduir la seva activitat?

Així, la reforma laboral produeix directament recessió econòmica. Cal preguntar-nos si es tracta d'una reforma absurda, o és que el seu veritable objectiu és diferent de la creació de llocs treball i la recuperació econòmica, i és inconfessable?

Catalunya - Espanya

Juan Carles Barbé Morillo. Girona.

Ja fa uns dies es va anunciar que el Govern espanyol trauria l'assignatura de ciutadania i la substituirà per la d'educació cívica i constitucional, resulta que en una pàgina de Facebook he llegit que la consellera d'Educació de Catalunya adverteix que si Espanya imposa aquesta assignatura, ells impartiran la d'educació estatutària (sobre l'estatut de Catalunya). A mi personalment no em semblen mala idea cap, als nens d'avui dia se'ls ha d'ensenyar els seus drets i obligacions, però en el sentit que va l'assignatura sobre l'Estatut no, perquè ho fan com a venjança, com tot a Catalunya. El realment sorprenent és que el govern de CiU res més fa que criticar el govern del PP i el que fa, però resulta que després són els primers que li donen suport, els primers que fan pactes amb ells en els ajuntaments, i per si és poc, hi va haver un pacte molt polèmic en els pressupostos de 2012 de Catalunya. Com s'entén això?

Una altra de les novetats és que el cap de setmana passat el secretari general de CDC, Oriol Pujol, declarava el seu partit independentista i dilluns a l'entrevista d'Els Matins de TV3 que no ho és, és un partit separatista però no independentista. Pregunta: quina fidelitat hem de tenir a un partit que no sap ni expressar la seva ideologia política?

Avortar ja no és considerat un crim?

Marta Martínez Bejarano. ROSES.

Avortar en la dictadura de Franco estava molt mal vist a Espanya i fins i tot no es podia realitzar l'avortament, havies de marxar a Londres a realitzar-lo i a més pagar-lo car, perquè les tècniques eren pèssimes. Els temps han canviat. Primerament accepten la llei en la qual els menors d'edat poden avortar, més tard que ho podien realitzar sense el consentiment dels pares. Però ¿senyors i senyores en quin país vivim? Aquella cèl·lula també té vida, per diminuta que sigui. Vull dir que si tant ens preo?cu?pem quan mor un nadó de 10 dies, per què no ens preocupem del nadó que estem matant nosaltres? No crec necessari tornar a les dures dictadures però el que sí crec necessari una mica de seny a aquelles persones que avorten, si més no ajudant-les, donant-los altres opcions que no sigui l'avortament, subvencionar les associacions de nois i noies en adopció i així si més no el nombre d'avortament disminuiria bastant. Penseu que la majoria de causes que es produeixen tants avortaments són la greu crisi, que fa que molta gent pensi que un nadó en els temps que estem els podria portar més dificultats per poder sobreviure.

Suïssa, el tren
i els abonaments

Josep M. Loste i Romero. portbou.

Un abonament per al tren, il·limitat en el nombre de viatges, per tot un any, com a Suïssa; i pagant cada mes, a través d'una entitat bancària. Això també és possible a l'Estat francès (recordem el tren a 1 euro). Ja ho voldríem a casa nostra, on la nostra "benvolguda" Conselleria de Territori i Sostenibilitat ens ha reduït només a dos viatges al dia la capacitat de l'abonament mensual, quan abans de l'01-01-2012 era il·limitat en el nombre de viatges. I ja no parlem de les pujades, més que excessives, dels altres títols de transport dels trens de rodalies i regionals, o de la reducció, a la mínima expressió, de la línia de la Pobla de Segur. Aquest, petit i delicat, país nostre, no serà civilitzat de debò fins que els nostres governants no arribin a comprendre que el transport públic ferroviari -el tren social/convencional- és un pilar de l'estat del benestar tan o més important que la sanitat o l'educació. En aquest cas, en l'àmbit del transport públic ferroviari, ens hem d'emmirallar en Suïssa. De fet, Catalunya serà un país democràtic de debò, quan una persona que treballi de comercial/venedor pugui desenvolupar, normalment, la seva feina amb el tren, amb el transport públic, sense necessitat de fer servir el vehicle privat.

Una reflexió serena

JOSEP MARIA BOSCH. girona.

Fa uns mesos van passar uns fets criminals a Oslo pels quals van morir moltes persones. Fa uns dies, ha passat quelcom semblant a Tolosa de Llenguadoc. En el primer cas, el problema va ser el feixisme d'extrema dreta; en el segon, l'islamisme radical. En aquest darrer cas, a bona part dels països europeus, se segueixen aquest tipus d'ideologies, per tal de prevenir dels seus perills. I què passa, en el primer cas? A Alemanya, està prohibit fer apologia del nazisme. França té molt controlats els extremistes. I al nostre país? Doncs, aquí, hem de dir que, afortunadament, l'extrema esquerra (maoistes, leninistes, estalinistes, marxistes, etc.) han estat derrotats per la mateixa democràcia. En canvi, el feixisme disposa, cada vegada més, de més òrgans d'expressió: dues emissores de TV (fins fa poc, tres) i tres o quatre emissores de ràdio. Casualment -no sé si té cap lectura especial- totes tenen la seva seu a Madrid. I, en aquestes emissores -em deixava un diari- hi ha algunes actuacions repetitives -es fa servir la mentida i la calúmia, en les informacions s'atja l'odi entre els diferents pobles del país, es critica, de manera obsessiva el Rei, Euskadi i Catalunya: la majoria de coses que es diuen són mentida. Entre els contertulis d'aquestes cadenes hi ha, sovint, gent del PP; els més extremistes, és cert. També d'UPyD i de Ciudadanos; curiosament les formacions que defensen una certa forma de totalitarisme. Es fan crides a la insubmissió, al desordre i a atacar la convivència. Els especuladors -tal com es pot veure en els SMS que passen- tenen un grau molt alt d'incultura i d'irresponsabilitat. Demano als poders polítics que es vigilin les actuacions d'aquestes cadenes, en previsió d'aparicions de fonamentades, totalitaris o violències diverses.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/04/01/cartes/555044.html?utm_source=rss